

נספח א'-

סיפור אנונימי

מדען אחד חי מודאג מבעיות העולם, והיה נחוש בדעתו למצוא להן פתרון. הוא עבד ימים ולילות במעבדה שלו כדי למצוא תשובות לספקות שהציקו לו.

יום אחד, בנו בן ה-7 פלש למקום ההתבודדות שלו, נחוש בדעתו לעזור לאביו בעבודתו.

המדען, מוטרד בגלל ההפרעה ניסה לשכנע את בנו ללכת לשחק במקום אחר. כשראה שזה בלתי אפשרי, חיפש משהו שיספק לילד תעסוקה ויסיח את דעתו.

הוא הוציא מחוברת שמצא דף עם מפת העולם, גזר אותה לגזרים קטנים, נתן לילד גם נייר דבק ואמר לו: "אתה אוהב פאזלים, נכון? הנה לפניך עולם מפורק וגזור לגזרים, נראה אם אתה יכול לתקן אותו".

המדען היה בטוח שבנו יהיה עסוק במשימה ימים רבים, אבל לאחר שעה שמע את בנו הקורא לו: "אבא, סיימתי. הצלחתי להרכיב את כל הפאזל".

האב לא האמין. לא ייתכן שילד בן שבע, שמימיו לא ראה את מפת העולם יוכל להרכיב אותה מחדש.

להפתעתו, הילד הרכיב את הפאזל באופן מושלם. כל החתיכות היו במקומן.

"לא ידעת איך נראה העולם", אמר האב לבנו, "איך הצלחת?"

"אבא", אמר הילד, "אמנמ לא ידעתי איך נראה העולם, אבל כאשר תלשת את הדף מן החוברת, ראיתי בצידו השני תמונת אדם. כשנתתי לי לתקן את העולם, ניסיתי, אבל לא הצלחתי. זה היה הרגע בו נזכרתי בתמונת האדם מן העבר השני. הפכתי את כל הגזרים והתחלתי לתקן את האדם, שאני יודע איך הוא אמור להיות.

כשהצלחתי לתקן את האדם, הפכתי אותו וראיתי שהצלחתי לתקן את העולם".

הילדה וכוכב הים

איש אחד שיצא לחופשה התהלך לו להנאתו בחוף ים בודד. כל החוף היה מלא בכוכבי ים קטנים, שנשטפו מן הים החוצה בשעת הגאות. עכשיו בשפל, כאשר הים נסוג, נשארו כל כוכבי הים על החול החם. עד שעת הגאות הבאה קרוב לוודאי שרובם כבר יתייבשו וימותו. לפתע ראה ילד קטן המרים כוכב ים אחד אחרי השני ומחזיר אותם לים.

בוא רגע ילדון, צפיתי בך ובמה שאתה עושה, יש לך לב טוב ובטח שיש לך כונה טובה, אבל האם שמת לב אילו חופים ארוכים יש כאן? האם אתה מתאר לעצמך כמה אלפי כוכבים גוססים ברגע זה על החול לאורך קילומטרים רבים מכאן? מה בדיוק אתה חושב. שתציל את כולם? האם אתה חושב שמה שאתה עושה כאן כרגע משנה בכלל משהו למישהו?

חשב הילד לרגע, הרים כוכב ים אחד נוסף, העיפו למים ואמר: כן זה משנה לכוכב הים האחד הזה.